

מדינת ישראל
ביוז הדין לעוררים לפי חוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952

עור (י-ם) 19-2064

בית הדין לעוררים בירושלים
לפני כב' הדיין מיכאל זילברשמיד

העוררים:

1. [REDACTED]
2. [REDACTED]

ע"י ב"כ עו"ד טל אופיר

נ ג ד

משרד הפנים - רשות האוכלוסין וההגירה
ע"י הלשכה חמשפטית

המשיב:

פסק דין

1. ערר כנגד החלטת המשיב מיום 6.12.18 הדוחה את בקשת העורר 1 (להלן: "העורר") להעסקת העוררת 2 (להלן: "העוררת") כמטפלת סיעודית מטעמים הומניטריים חריגים.
2. לאחר שבחנתי את כתבי הטענות, והקשבתי לצדדים בדיון, מצאתי כי דין הערר להתקבל באופן המורה למשיב ששוב ולשקול את בקשת העורר תוך בחינת המסמכים העדכניים בעניינו.
3. העורר שב ומדגיש את מצבו הרפואי הירוד וטוען כי מדובר בזיני נפשות. בהקשר זה מפנה העורר למסמכים רפואיים המתארים את מצבו הקשה, תוך מתן דגש על נסיבותיו האישיות המצריכות זיוקא את חמשך העסקתה של העוררת. העורר מפנה את ביה"ד לחוות דעת רפואית של די"ר מלני טיבי מיום 20.2.19 הקובעת כי הוא סובל מדיכאון וכי ניתוק בין השניים עלול בסבירות גבוהה להביא להחמרה במצבו הרפואי. בנוסף, מופנה ביה"ד למכתבה של הגבי מוריאל מימון, פסיכולוגית חינוכית מומחית, לפיו הוא זקוק לזמויות מוכרות כגון העוררת על מנת להתמודד עם חרדות כחלק מהליך שיקומי משמעותי. בהקשר זה מוסיף העורר ומסכם כי לא היה מיוצג במועד הגשת הבקשה ולכן לא נתן את הדעת לז' ורך בתמיכת טענותיו הפרטניות בחוות דעת מקצועיות.
4. במסגרת תשובתו לערר ובדיון בפני הפנה המשיב לתיקון 32 לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952 ולנוהל מספר 5.3.006 אשר עניינם במצב בו קיים צורך הומניטרי מובהק וייחודי למטופל להעסיק

מדינת ישראל בית הדין לעררים לפי חוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952

מטפל ספציפי, גם אם עברו 63 חודשים ממועד כניסתו לראשונה לישראל, וזאת מספר מצומצם של מקרים מטעמי הומניטריים מיוחדים. כפועל יוצא מדגיש המשיב, כי אישור בקשה להמשך העסקה מטעמים הומניטריים נעשה במספר מוגבל של מקרים בהם עולה צורך הומניטרי מובהק. בענייננו, סבר המשיב כי לא מתקיים צורך מעין זה. בהחלטת הרשות נקבע כי באפשרות העורר למצוא מטפל חלופי במיוחד בהינתן כי העורר מתגורר באזור בו לא קיים קושי במציאת עובדים זרים. בהתחשב במשך השתחו של העוררת מארץ סבור המשיב כי בדין סורבה הבקשה.

5. בהתאם לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952, אין למי שאינו אזרח ישראלי (או בעל אשרת עולה) זכות קנייה י'התיישב בישראל, וישיבתו בישראל מותנית בקבלת רישיון ישיבה בהתאם לחוק, על פי שיקול דעתו של שר הפנים, אשר חוכר בפסיקה כשיקול דעת נרחב ביותר. כמובן, שהחלטת המשיב אינה חסינה מפני ביקורת שיפוטית. בית הדין יתערב בהחלטה כאשר המשיב אינו שוקל שיקולים ראויה, פועל מנהווים חינויים או פועל שלא בהתאם לחוק. במקרה שבפני, ובהינתן הראיות אשר עמדו בפני ומשיב, סבור אני כי לא נפל בהחלטתו פגם המצדיק התערבות שיפוטית. המשיב שקל את השיקולים הרלוונטיים ואת טענות העוררים ופעל בהתאם לחוק ולנהל. לא מצאתי אפוא כי מדובר בהחלטה בלתי סבירה באופן המצדיק התערבות.
6. עם זאת, יאור המסמכים העדכניים אשר הובאו בפני, ובהינתן המאטריה בה עסקינן כמו גם תכלית החקיקה והשווה בר"ם 6612/19 רשות האוכלוסין וההגירה נגד פלוני ואח', 31.12.19, סבור אני כי יש להזיא את עניינו של העורר לדין נוסף בפני הוועדה אשר תיבחן בשנית את הבקשה ותיתן בה החלטה רדשה.
7. למען הס' ספק, אין בהחלטה זו משום הבעת עמדה לגבי התוצאה הטופית וההחלטה שתתקבל על ידי המשיב גסופו של יום.
8. סוף דבר, הערר מתקבל במובן זה כי עניינו של העורר מוחזר למשיב לבחינה חוזרת.
9. עד מתן החלטת בבקשת העורר, לא יינקטו כנגד העוררת פעולות אכיפה.
10. כל צד יישא בחוצאותיו.

זכות ערעור: לפני בית המשפט המחוזי בירושלים, בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים, בתוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ה טבת תש"ף, 22/01/2020, בהעדר הצדדים.

מיכאל זילברשמיד, דיין
בית הדין לעררים